

udtaler Thisted Amt i Almindelighed, at den bør gradueres, medens Vejle Amt udtaler sig for en Graduering efter Trang (gift — ugift, gift Mand — gift Kvinde) og Sønderborg Amt for en Graduering efter Invaliditetsgrad. Sønderborg Amt har intet at erindre imod, at den normale Maksimumsgrænse (180 Kr.) for Hjælpekassehjælp (Lovens § 4, 2det Stk.) forhøjes til 300 Kr.

Københavns Kommune udtaler, at Enker med Enkebørnsunderstøttelse bør ligestilles med Mødre, der hæver Alimentationsbidrag, med Hensyn til Hjælpens Størrelse; endvidere at det forekommer uheldigt og uden saglig Begrundelse, at Enker, der som separerede eller forladte Hustruer har faaet Manden sat i Bidrag, har Adgang til efter Mandens Død at hæve det højere Underholdningsbidrag, medens andre Enker kun har Adgang til den lavere Enkebørnsunderstøttelse og tilmed skal opfylde visse Værdighedsbetingelser. Vedrørende Aldersrentenydere udtales det, at de lave Takster synes ret ufyldtgørende, sammenlignet f. Eks. med Hjælpen til de kronisk syge, der (uden Krav til Værdighed) kan opnaa indtil 800 Kr. aarlig. Endelig udtales det, at de Bidrag, der nu af Værgeraadene paalægges forsømmelige Forsørgere, bør sættes højere, end det nu almindelig sker, (og Sagernes Behandling overgaa til Overøvrighederne).

Fra Frederiksberg Kommune og Købstæderne — d. v. s. henved et halvt Hundrede af disse — foreligger der Udtalelser, hvoraf det fremgaar, at Taksterne for *Enkebørnsunderstøttelsen* findes at være for lave. Sædvanligvis (d. v. s. for Frederiksberg og de fleste af de nævnte Købstæder) er dette udtrykt ved, at der peges paa den efter de nugældende Love tilstedeværende Uoverensstemmelse mellem Enkebørnsloven og Alimentationslovene med Hensyn til den tilstaaede Hjælps Størrelse og Form, samtidig med, at det tilraades, at Enkebørnsloven bringes i Overensstemmelse med Alimentationslovene. En enkelt Købstad gør opmærksom paa, at det er uheldigt, at Enkebørnsunderstøttelsen ikke varierer efter Opholdssted. Omkring 15 Købstæder omtaler *Aldersrenteloven*, idet de — i stærkt spredte Udtalelser — henleder Opmærksomheden paa forskellige Forhold, som findes uheldige. Det udtales, at Taksterne er for lave, enten i Almindelighed eller for særlige Kategorier af Rentenydere, saaledes for de mest ubemidlede, for de enlige, for Enker og Enkemænd, for Personer under 65 Aar. I nogle Tilfælde drages Sammenligninger med andre Former for offentlig Understøttelse, saaledes med Invalididenten, med Understøttelsen til kronisk syge, med Fattighjælpen, hvilken sidste af enkelte Købstæder omtales som rigeligere, end Aldersrenten er for dem, der modtager den efter de laveste Takster. Et Byraad ønsker Taksterne fastsat ens for Købstæder og Landdistrikter, for derved at modvirke Tilbøjeligheden til at flytte til Byerne; et Byraad anbefaler at ændre Loven, saaledes at denne fastsætter Minimumstakster, som Kommunalbestyrelsen kan supplere efter Skøn; et Byraad udtaler sig for, at Brændselhjælpen bliver en aarligt tilbagevendende Ydelse, hvis Størrelse Indenrigsministeren skal fastsætte i Forhold til Brændselspriserne. Enkelte Byraad udtaler sig om *Invalididenteloven*, idet de enten paapeger Misforholdet mellem Invalididenten og Aldersrenten eller anbefaler en Graduering af Invalididenten (i Almindelighed, eller efter Invaliditetsgraden). Et enkelt Byraad udtaler, at Hjælpekasselovens Maksimum for Hjælpen (180 Kr.) er for lavt, et andet, at Enker og Enkemænd paa det nærmeste bør ligestilles med Ægtepar med Hensyn til Størrelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Sognekommunerne. Som foran nævnt har ca. 600 Sogneraad afgivet Besvarelser, der nærmest henhører under Spørgsmaal 10. Svarene vedrører ret forskellige Emner, idet det samme Sogneraad ofte har omtalt flere Love, hvoraf følger, at de Tal, der i det følgende anføres for, hvor mange Sogneraad der har udtalt sig om hver Lov, tilsammen udgør mere end det samlede Tal (ca. 600) paa de Kommuner, hvorfra Besvarelse under Spørgsmaal 10 foreligger.